

פרוטוקול מס' 28/ב
מישיבת ועדת הכלכלה
מיום ג' כ"ד בתמוז תשי"ג - 7.7.53
בשעה 11.00

משתתפים:

חברי הועדה:

- היו"ר • ס. בנטוב
- ב. אבניאל
- י. אורי
- א. כהן
- ט. לביא
- י. נצני
- ט. וילנר
- ר. פלדמן

מוזמנים:

- מר קיטרון - מטעם משרד המספטים
- מר הנגבי - מטעם משרד המספטים
- מר מינץ - מטעם משרד התחבורה
- מר יערי - מטעם משרד התחבורה

סדר היום:

- א. קבלת מסלחת מטעם התאחדות בעלי התעסיה;
- ב. המלצות ועדת המסנה לענייני טבק;
- ג. המסך הדיון בחוק למיקון פקודת הבטלים.

היו"ר ס. בנטוב:

אני פותח את הישיבה.
אני רוצה להודיע, כי קבלנו מכתב מתאחדות בעלי התעסיה וזה לטובנו: הננו בזה להפנות את תשומת לבך לעובדה, שיבוא מוצרי תעסיה מוגברים מחו"ל פוגע קשה בתעסיה המקומית, והנו אחד הגורמים הרציניים להבטלה.

הבני לבקש בזה, שתואיל לקבל לראיון מסלחת מטעם ההתאחדות המורכבת מה: ס. בז רגו, ס. וויסטלס, א. קלי, למען יסבירו לך את המצב בו"ב, הואיל נא להודיעני על סועד הפגיטה ומקומה."

אני מציע שהועדה כולה תסמע את המסלחת בישיבה הבאה.

הבאה.

אני מציע שלישיבה זו בזמין גם את נציגי משרד המסחר והתעסיה.

י. אורי:

אם כך, אני חושב שנצטרך להזמין גם את נציגי התעסיה ההסתדרותית. אבל אני חושב שיש רשות לסטודת להסמיע את דבריהם בפני הועדה ללא בוכחות נציגים אחרים.

היו"ר ס. בנטוב:

י. אורי:

אני חושב שיעילות הדבר אינה בכפילותו.
אם נסמך את מלה לחוד ואת האחרים לחוד,
הרי שניצור כפילות ללא כל צורך. ברור כי תהיינה הזמנות, ועל כן רצוי
סגני הצדדים יופיעו באותה ישיבה. על כל פנים אני מבקש שהיו"ר
יודיע על כך להתאחדות בעלי התעשייה.

א. כהן:

אני מציע להודיע לשר טביטיבה הבאה אנו
מקבלים מסלחת של התאחדות בעלי התעשייה,
ורצוי כי בישיבה זו ישתתף גם נציג מטרדו.

ס. וילנה:

אני מציע לנהוג לפס המקובל ולא להכניס
סדרים הפוגעים בכבוד הועדה ובמסכנותה.
מסלחת התאחדות בעלי התעשייה תופיע בפנינו, דבריהם של הנציגים יירטמו
בפרוטוקול, והפרוטוקול ייסגר לנציגי מטרד המסחר והתעשייה, ובישיבה
הבאה נוכל לסמוע את נציגי מטרד המסחר והתעשייה.

סא לביא:

אני מציע שבניגוי מטרד המסחר יוזמנו
לאותה ישיבה בא יופיעו נציגי התאחדות
בעלי התעשייה, על מנת שנוכל לקבל באורים מפי נציגי המטרד באותה ישיבה.

היו"ר ס. בנטוב:

יש טעמים לכאן ולכאן, אבל יש לזכור דבר אחד:
אנו מזכרים למטרד על פרוצדורה אחת
בעניינים מסוג זה. אי אפשר לסדר פרוצדורה אד-הוק ובמקרה אחד לנהוג
כך, ובמקרה אחר - אחרת. הרבה יותר קל, לדעתי, לסמוע מסלחת זו לחוד
ואח"כ לזמן את המסלחת עם שר המסחר והתעשייה. אם נחליט לסמוע את
סני הצדדים באותה ישיבה, וזאת תהיה הפרוצדורה להבא, יכולה להיות
מסלחת שלא תהיה מעוניינת להסתייעה את דבריה בפני המטרד, ואז נצטרך
לסטות מהפרוצדורה שקבענו לעצמנו ללעשות יוצא-מן - הכלל.

א. כהן:

הייתי מציע הצעת מטרד, שהיו"ר יודע
להתאחדות בעלי התעשייה, שאנו יכולים להזמין
לאותה ישיבה גם את נציגי מטרד המסחר והתעשייה, ואם לא תהיה להם
התנגדות לכך - בבקשה.

היו"ר ס. בנטוב:

אני מקבל הצעה זו, ובאם התאחדות בעלי
התעשייה תסכים כי באותה ישיבה יופיעו
גם נציגי מטרד מסחר ותעשייה, ננהג בהתאם לכך.

אנו עוברים לסעיף ב' בסדר היום - המלצות
ועדת המסנה לענייני טבק.

להמלצות אלו יש לי שתי הערות, שאחת מהן -
במקום שכתוב "סעיף" יהיה כתוב "אסיף" - נתקבלה בישיבה הקודמת.
הערה שניה שגם עליה עמדתי בישיבה הקודמת היא, כי בעוד שבסעיף ה'
מתנגדת ועדת המסנה לסתן מפרעות, ז"א. אסראי דרך היצרנים, הרי בסעיף
ד' מסליצה הועדה על סתן אסראי דרך היצרנים. אינני רואה הבדל מהותי -
על אף הסברתו של היו"ר ועדת המסנה בישיבה הקודמת - בין סתן אסראי
באמצעות היצרנים ובין סתן מפרעות באמצעות היצרנים; ברגע שהטגדל תלוי
בקבלת כסף ביצרונ הטיגריות, בין אם זה בצורת אסראי ובין אם בצורת
מפרעה, הוא כפוף ליצרן ואפשר להסתמס בזה לרעתו ולהטיל עליו מרות.
אני מאמא איפא, אטענין זה לא יאמר בסעיף ד'. אסראי יינתן על ידי
המטלה בצירורות המקובלים, וסתן האסראי והמפאעות ייכללוצ בסעיף ד'.

א. כהן:

המצב העובדתי הוא כזה, שרוב מגדלי הטבק
העבירו את כל היבול לבית החרושת, וכיוון
שיש עודף אין בתי-החרושת מסוגלים לשלם למגדלים בזמן את המגיע להם.
כען מעוץ ההבדל המהותי בין סעיף ד' וה'. בסעיף ה' מדובר על מפרעות
לפני הגידול, ובסעיף ד' הכוונה היא, שיצרנים שכבר קנו את הטבק יקבלו
אסראי על מנת לשלם בעבורו. אם כן, יש הבדל, הבדל מהותי, ויש צורך
להטאיר את ההמלצה כפי שהיא.

היו"ר ס. בנטוב:

אם הכוונה היא לסתן אסראי ליצרני בטיגריות,
יש לציין זאת בסעיף. ואז יש לכתוב: "הועדה
מסליצה על סתן אסראי טידי ליצרני הטיגריות, על מנת לאפשר להם לשלם

למגדלי הטבק את הפיגוריה המגיעים להם. במקרים מסויימים רואה הועדה צורך במתן אשראי יסיר של הסטטלה למגדלים בכדי לאפשר להם לעבור את העונה.

הצעת היו"ר ס. בנטוב - בתקבלה

היו"ר ס. בנטוב:
אני מציע להוסיף סעיף בוסף בקשר עם אגוד הקואופרציה. אני חרוב סדורם בהתחשב עם המצב המיוחד של עמך. הטבק המגדלים הם בדרך-כלל מגדלים זעירים, ובהתחשב עם העובדה שאנו מעוניינים גם בהעלאת רמת הטבק וגם בהעלאת רמת חייהם של מגדלי הטבק - אין דרך יעילה יותר וטובה יותר מאשר הקמת קואופרטיבים של מגדלי הטבק. יצאנו לנו דברים בעניין זה, אני חושב שאנו חייבים להמליץ על כך שייעשו פעולות מצד המסדור הנוגע בדבר כדי לעודד הקמת קואופרטיבים ביצור ובסיווק הטבק.

י. אורני:
אני רוצה לדעת למה מכוונת המלה "עידוד"; אם הכוונה היא לעזרה, אני סוכן לקבל זאת, אבל אם הכוונה היא אחרת, אינני יודע אם אצו/יכולים להמליץ על כך.

היו"ר ס. בנטוב:
איננו צריכים להיכנס לעצם פעולת העידוד, אנו רק מפנים תשומת לב הסטטלה לחטיבות מתן העזרה לפיתוח הקואופרציה.

א. כהן:
בפרינציפ אינני יכול ואינני רוצה להתנגד להתפתחות כזו שתביא גם את מגדלי הטבק הערביים וגם את מגדלי הטבק היהודיים לארגון קואופרציה של ייצור וסיווק. אולם מתוך מגע עם המציאות למדתי שזה סוגבל מאוד. מפילו צורת הגידול האידיאלית, המספחתית, מתנגדת לכך. לכן אני מתיחס כרגע בפסימיות מסויימת להמלצה שאין מאחזריה שום סיכוי של איזו שהיא הגשמה. המלצה זו יש לה רק אופי דקלרטיבי, ואין לה כל סיכוי של ביצוע, מפילו חלקי.

ט. לביא:
מצוות הקואופרציה מקובלת מאוד אצלנו, ולא פעם החלטנו לעודד את הקואופרציה בכפר הערבי. אם כי אני מקבל את דבריו של ח. כהן, אני מציע, שהמלצה על עידוד הקואופרציה תהיה כלולה בהמלצות הועדה, כי גם בהחלטות קודמות של הועדה נצחם לכפר הערבי כללנו המלצה על עידוד הקואופרציה.

ב. אבניאל:
לא נראה לי שעלינו לכלול את הפיסקה המוצעת על ידי ח. כהן בנטוב. גנני יכול להבין לרצונו זה, אבל אנני חייב לומר בגילוי ובכנות, שעוד לא הוחנור לי אם שיטה מסקית זו היא העילה ביותר להגברת התפוקה והייצור. לעומת זאת הוחנור לי שאין זה כך. אם אפשר להגדיל את התפוקה על ידי התקררות המגדלים עם יצרני הטבק, או על ידי שינוי צורת הגידול, יש לעשות זאת.

היו"ר ס. בנטוב:
אינני מתכוון טקבל החלטה פרינציפיונית שארץ לעודד רק קואופרציה. אני מדבר על סיטואציה מסויימת של גידול מסויים בתנאים פרימיטיים מאוד ואני מסוכנע שבתנאים אלה, הקואופרציה היא הטוב הגבוה לסיכול, יותר מאשר הסארת המצב כפי שהוא. אינני מקבל את ההנחה שעידוד צריך להיות רק לאחר שכבר קיימים יצנים ראשוניים של קואופרציה. עידוד יכול להיות בהקמת קואופרציה. אני חושב איפוא שטוב להמליץ על דבר כזה, מפני שזה יעזור להגברת הייצור ולהרמת תגאי חייהם של המגדלים לטוב יותר. אבל אין לנו ברירה מלא להצביע.

ב. אבניאל:
ב. אבניאל:
אם כך, לאחר הפיסקה שהציע היו"ר, אני מציע להוסיף את הטלים, וכל יחסות פוזריות המסדור-מחנות של ייצור.

ס. וילנר:
אני חושב שאיננו דנים על יהודים וערבים,

אני מציע שלא נקבל את התוספת שמציע חבר הכנסת אבניאל, מכיוון שהיא למעשה סוריקה מתכנה את הצעתו של היו"ר. אני חושב שעלינו להמליץ בפני הממשלה שהיא צריכה לעודד, גם על ידי מטעמים פיננסיים, את הקואופרציה בין מגדלי הטבק, כי זה לטובת הכלכלית הלאומית ולטובת הגברת הייצור. לכן אני מציע לכתוב: הועדה ממליצה בפני הממשלה לעודד את הקואופרציה בקרב מגדלי הטבק על ידי מתן אסראי מיוחד לכלול הייצור למגדלי הטבק הזעירים המתארגנים לקואופרטיבים.

י. אורי:

אין בינינו אף אחד המתנגד לדרך של קואופרציה. שאלתי את שאלתי באיזה אופן יתבטא ערוך זה, כי אם הוא צריך להתבטא בפתן אסראי ובמטעמים כספיים אחרים, אינני מסכים לכך, כי אז התארגנו בקואופרטיבים אלה רק המגדלים העטירים שידחקו את רגלי המגדלים הזעירים. אבל לעצם ערוך הקואופרציה אינני מתנגד ולכן אני מציע שהיו"ר מר בנטוב ויו"ר ועדת המסנה מר כהן יגיעו ביניהם להסכם על ניסוח המלצה זו.

היו"ר ס. בנטוב:

אני מקבל את ההצעה, ואנו נמציא את הנוסח להמלצה זו בתום הישיבה.

ס. וילנר:

אני מציע לדחות את ההצבעה על המלצות ועדת המסנה לישיבה הבאה, כי סעיף לא סיימה עדיין את הדיון בהמלצות אלו ועדיין לא קבעה עמדה.

היו"ר ס. בנטוב:

אנו נאפשר לך בראשית הישיבה הבאה להביא תוספות להמלצות ועדת המסנה.

אנו עוברים לחוק לתקון פקודת הבטלים. כפי שאתם זוכרים החלטנו בישיבה הקודמת לבקשנו את היועצים המשפטיים לבסס את הסעיף לסגולת את סדר הסעיף 14(ה). ובקשנו את החלטת זו.

מר סינץ:

בישיבה הקודמת נשמעו כמה הערות, ואנו השתדלנו להתאים את הנוסח החדש להערות אלו.

סעיף 14 (ה) ינוסח כך:
"1) האסור בסעיף זה, לא יחול אלא על

אניה הרטומה בישראל.

(2) מי שנסכר וסירות כיטאי באניה ונטסה בחוץ לארץ ללא סבה מספקת על מנת שלא להמטיך סירותו בה (בסעיף זה - "עריק") דינו - מאסר עד שנה אחת או קנס שלא יעלה על השכר שהיה נסכר באניה במסך שנה או שני הענשים כאחד."

מר סינץ:

כאן בטלנו את עונש המינימום שהיה קבוע בנוסח הקודם "ענס ללא כופר קנס או לא

פחות מחודש אחד."

"(ב) מי שנסכר וסירות כיטאי באניה

ולפני גמר המסע או הסכירות שנסכר להם לא הצטרף אליה לפני הפלגתה מנמל בחו"ל, ואי הצטרפותו נחשבת כחוק ביומן הרטמי - יראו אותו כאילו נטש את האניס ללא סבה מספקת ועל מנת שלא להמטיך סירותו בה כל עוד לא הוכיח הפוכו של דבר."

ס. וילנר:

מה פירוש המלים "לפני גמר המסע או הסכירות"?

מר יערי:

כאן צריך להיות כתוב "לפני גמר המסע או תקופת הסכירות".

אני מציע לכתוב: "לפני גמר תקופת הסכירות".

היו"ר ס. בנטוב:

הצעת היו"ר ס. בנטוב - נתקבלה

מר סינצ:

סעיף 14(ה) -

"(3) אדם שנשכר כיסאי וללא סיבה מספקת לא הצטרף לאנייתו בהפליגה בים שנמל בחוץ לארץ, דינו - מאסר עד חודש ימים או קנס של הסכר שהיה נשכר באניה במשך חודש ימים או שני הענשים כאחד."

היו"ר מ. בנטוב:

על מי יחול סעיף זה?

מר יערי:

על אדם שהגיע לניו יורק באניה אחת, ירד מסבה בגלל סיבה מספקת - נזיח, סיבה רפואית - ואחר כך צריך היה לחזור לאניה אחרת - וכדי לחזור לאניה אחרת צריך להסתכר אליה ולעטות חוזה שכירות - ולאחר שעטה את חוזה השכירות, לא הצטרף אליה."

מר סינצ:

"(4)(א) מי שנחייב בדיון לפי סעיף קטן (2) או סעיף קטן (3) חייב להחזיר כל עודף שכר שזולם לאדם אחר שנשכר כיסאי במקומו. בית המשפט מחייב את היסאי בדיון וטאי לצוות על החזרת העודף האמור בסעיף קטן זה, וכן על החזרת כל שכום שזולם לו על חשבון התקופה שנשכר לשרת באניה ולא שירת בה."

(ב) אין בהוראות פסקה (א) כדי לגרוע מזכותו של בעל האניה לכל מעד מטפטי שהוא זכאי לו שלא על פי הסעיף הקטן כאמור."

מר קיטרנו:

אני חושב, כי בסעיף קטן (ב) טכחבו להוסיף כי הוא אינו יכול לקבל פעמיים; היינו, אם נגרם לו איזה נזק, כמובן שהוא רטאי לגבותו, אבל נצטרך להבהיר כאן, שהוא לא יכול לקבל מצד אחד את השכום שהוא שילם ליסאי אחר שנשכר במקום היסאי שערק, לפי סעיף קטן (א), ומצד שני אותו שכום, לפי סעיף קטן (ב), לפי חוק הבזיקין המקובל."

מר סינצ:

"(5)(א) אדם שנשכר כיסאי לסירות באניה ונטסה או לא הצטרף אליה בהפליגה בים בישראל או בחוץ לארץ בתחילת המסע או בהמשכו, בין אם מעטהו מהווה עדיקה מאניה ובין אם אינו מהווה, והטאיר חפציו באניה - יפקיד קברניט האניה, בהקדם ככל האפשר, את החפצים בצרוף רשימה המציינת את שם בעליהם ושם האניה בתחנת מסטרה בנמל ישראלי, והמסובה על התחנה יאסר בכתב את קבלת החפצים כאמור."

(ב) לא נתבעו החפצים על ידי בעליהם תוך שלושה חדשים מהיום שבו הופקדו, יהא דינם כדין נכסים המצויים בישראל ואין להם בעלים."

מר סינצ:

אנו מבקשים להוסיף, שעם זאת יכול שר התחבורה להתקין תקנות בקשר לסימוס בפדיון המכירה, כי יתכן שנוכל להקים בכסף זה קרן מיוחדת להחזרת היסאים שערקו."

(6) נותר בידי בעל אניה שכר המציע ליסאי שלא הצטרף לאניה בהפליגה בים כאמור בסעיף קטן (1), וטאי כל שופט שלום לפי בקטת בעל האניה או לפי בקטת היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, להטיל עקול על אותו שכר להבטחת כל שכום שהיסאי עשוי להתחייב בו לפי סעיף זה."

מ. וילבר:

סעיף 14(ה)(2)(א) אני מציע למחוק, כי אני רואה בו פגיעה בחופט הטביתה-של היסאי, היות ואין בו שום הצבלה אלא כתוב "ללא סיבה מספקת" בלבד, ולא באסר כאן סעיף זה אינו נוגע לסכסוכי עבודה וטביתות."

אני מתנגד באופן עקרוני בסעיף זה וגם בסעיפים אחרים לראות את השירות באניה בצי המסחרי האזרחי אחרת מאסר כל עבודה בענף אחר, כי זה יכול רק לגרום לתקדים להתערבות הממשלה בסכסוכי עבודה. לכן אני מציע למחוק סעיף זה."

מר יערי:

מי שמכיר טביתות יודע שאף פעם אין מכריזים על טביתה מבלי להבטיח את מקום העבודה. אם פורצת טביתה באניה, ברור הדבר שהיסאים בטארים על האניה, כי לא יכולה

להיות שביחה בצורה אחרת. העבודה באניה נבדלת מכל עבודה אחרת לא מכחינת החיוביות שלה, אלא בגלל התנאים הספציפיים של המקצוע הזה שברוך בסאלות של בטחון חיים. אדם העורך מאניה יכול לסכן את חיי חבריו, את חיי האנשים הנמצאים על האניה. על כל פנים, סעיף זה אינו דן בטביחה.

היו"ר ס. בנטוב:

הערות האחרונה אינה נראית לי, כי אם מכובאי עוזב את האניה ואין מסיגים אחר במקומו, האניה אינה יכולה להפליג, כך שהאססה אינה יכולה להיות כזו, שהוא מסכן את חבריו או את הנוסעים הנמצאים על האניה, אלא גורם נזק בזה שהאניה אינה מפליגה.

מר יערי:

התקן סנקבע לאניות הוא תקן מקצועי מניסלי, ואנשיה הנכללים בתקן זה אינם עורקים. מלבד זה יש צורת אנשים שלכל אחד מהם אט תפקיד מיוחד לסעת סכנה. אם אחד מאנשי הצוות הזה עורך, הרי סנגרם נזק לבטחון הנוסעים על האניה.

היו"ר ס. בנטוב:

מהו העניש לפי החוק האנגלי במקרה זה?

מר מינץ:

3 חדשי מאטר עם עבודה פרך.

היו"ר ס. בנטוב:

התעורר פה ספק, סעיף זה יכול לסמט עילה לסבירת שביתה, או להעניש אדם על שביתה. אינני סוכן לסמוך בניסוח חוקים על הטופט. לטופט יש לסיבות רבה, אבל אינני בטוח מי יהיה הטופט ומה יהיה הלך רוחו. אם מתעורר ספק כזה ולעומת זאת מוטרים לי שאין כוונה להסתמט בסעיף זה לסבירת שביתה, הרי אינני רואה סיבה מדוע זה לא ייפטר במפורט, סעיף זה לא יחול על מקרה של שביתה. על כן הייתי מציע לנסח את הסעיף הזה כך: שביתה שהוכרזה על ידי רוב הימים באניה או בגלל פגיעה בתנאי הסכירות על ידי נחתן העבודה או ב"כ נחטבים כסיבה מספקת לצורך סעיף זה.

מר סיטרון:

אני מבקש לא להכניס הוראה מפורטת לגבי שביתות. אני חושב שאין הדבר רצוי להגביל את ידי הטופטים. לטופטים יש סמכויות רבות, ועד כמה שידוע לי, רשות הטופטים עמדה במבחן יותר מאטר יתר הרשויות. יש להם רשות להחליט פה זו סיבה מוצדקת בכל מיני חוקים פליליים, ואינני חושב שבמקרה גדיר זה אנו צריכים להגיד, כאן לא נסמוך על הטופטים אלא נגיד להם במפורט. אני הייתי רואה בהכנסת הוראה זו פרצה רצינית ביותר בסיקול הדעת הנתן לטופטים כלפי הרבה מאד חוקים ואני מבקש לא להכניסה. אם הועדה תחליט אחרת, אני מבקש לרסום הסתייגות לטר הטופטים.

היו"ר ס. בנטוב:

ישנן שתי הצעות: הצעת חבר הכנסת וילנר - לפחוק את הסעיף, והצעתי - להוסיף את המלים: שביתה שהוכרזה על ידי רוב ימאי האניה או פגיעה בתנאי הסכירות מצד נחתן העבודה או ב"כ נחטבים כסיפקה מספקת לצרכי סעיף זה.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת וילנר - נדחתה

הצעת היו"ר ס. בנטוב - נדחתה

הסתייגות ליו"ר ס. בנטוב ולחבר הכנסת וילנר.

היו"ר ס. בנטוב:

כן אני מציע בסעיף (2) (א) להקטין את העניש ל-3 חדשים.

ה צ ב ע ה

הצעת היו"ר ס. בנטוב - נדחתה

הסתייגות ליו"ר ס. בנטוב

בסעיף 2(ב) במקום המלים " לפני גמר המסע או הסכירות", אני מציע לכתוב " לפני גמר

היו"ר ס. בנטוב:
הסכירות שלה נסכר".

הצעת היו"ר ס. בנטוב - נתקבלה

אני מציע למחוק סעיף 2(ב).

ס. וילנר:

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת וילנר - נדחתה

סעיף 2(ב) - נתקבל

הסתייגות לחבר הכנסת וילנר

אני שוב מפקפק אם יש צורך בסעיף 3, כי הוא מכביס ענין צדדי מאד נדיר, ואני חושב

היו"ר ס. בנטוב:

סגם תפל. סלנז זאת הסעיף מנוסח בצורה כזאת שהוא יחול לא רק על ימאים ישראלים, וזה יהיה סנוטר.

על ידי סחיקת סעיף זה אתה מוזל את האפשרות שהחברות לתת לימאים לרדת מהאניה בחו"ל על סנת

מר יערי:

להסתכר לאניה שניה.

האם יש סעיף כזה בחוק אחר?

היו"ר ס. בנטוב:

כן, בחוק האנגלי.

מר סינצ:

אני מציע להצביע את הסעיף ולהפסיק את היטיבה.

י. אורי:

סעיף זה אינו ברור לי, ולפי הבנה עם לחבר ועדה סעיף מסויים אינו ברור, הוא רסאי לדרוס לעבור עליו עוד פעם. על כן אני מפסיק את היטיבה, אצל לא מעמיד את הסעיף להצבעה.

היו"ר ס. בנטוב:

היטיבה ננעלה בטעה 13.15